

GLAVA I.
ZAŠTITA MALOLJETNIKA NA INTERNETU

Odjeljak 1.

Jačanje ovlasti regulatornog tijela za audiovizualnu i digitalnu komunikaciju u vezi sa zaštitom maloljetnika na internetu

Članak 1.

Članak 10. Zakona br. 2004-575 od 21. lipnja 2004. o povjerenju u digitalno gospodarstvo zamjenjuje se sljedećim odredbama:

„ *Članak 10.* - I. - Regulatorno tijelo za audiovizualnu i digitalnu komunikaciju osigurava da pornografski sadržaj koji je dostupan javnosti putem internetske komunikacijske usluge ne može biti dostupan maloljetnicima.

„ U tu svrhu, nakon savjetovanja s francuskim tijelom za zaštitu podataka, ono sastavlja opći repozitorij u kojem se utvrđuju tehnički zahtjevi koje moraju ispuniti sustavi za provjeru dobi uspostavljeni za pristup internetskim javnim komunikacijskim uslugama kojima se pornografski sadržaj stavlja na raspolaganje javnosti, s obzirom na pouzdanost kontrole dobi korisnika i poštovanje njihove privatnosti.

„ II. - Regulatorno tijelo za audiovizualnu i digitalnu komunikaciju može obavijestiti osobu koja se bavi objavljivanjem javne internetske komunikacijske usluge koja omogućuje pristup pornografskom sadržaju da se u roku od mjesec dana uskladi s repozitorijem iz drugog podstavka I. Te će obavijesti učiniti javnima.

„ Ako osoba ne postupi u skladu s obavijesti po isteku tog roka, Regulatorno tijelo za audiovizualnu i digitalnu komunikaciju može, pod uvjetima utvrđenima u članku 42-7. Zakona br. 86-1067 od 30. rujna 1986. o slobodi komunikacije, izreći novčanu kaznu.

„ Iznosom kazne uzimaju se u obzir priroda, težina i trajanje povrede te, prema potrebi, prednosti koje proizlaze iz tog kršenja i prethodno počinjenih povreda. Tako izrečena kazna ne smije prelaziti 75 000 EUR ili 1 % svjetskog prometa bez poreza u prethodnoj financijskoj godini, ovisno o tome koji je iznos veći. Taj se najviši iznos povećava na 150 000 EUR ili 2 % svjetskog prometa bez poreza ako se povreda ponovi u roku od pet godina od datuma kada je prva odluka o kazni postala konačna.

„ Novčane kazne naplaćuju se na isti način kao i državni dugovi koji nisu porezi i carine.”

Članak 2.

Članak 23. Zakona br. 2020-936 od 30. srpnja 2020. o zaštiti žrtava nasilja u obitelji zamjenjuje se sljedećim odredbama:

„ Članak 23. – I. – Kada utvrdi da osoba čija je djelatnost objavljivanje javne komunikacijske usluge na internetu maloljetnicima omogućuje pristup pornografskom sadržaju protivno članku 227-24. Kaznenog zakonika, predsjednik Regulatornog tijela za audiovizualnu i digitalnu komunikaciju o tome obavješćuje tu osobu obrazloženim očitovanjem, dostavljenim na bilo koji način primjeren za utvrđivanje datuma njegova primitka. Primatelj tog dopisa o očitovanju ima rok od 15 dana za podnošenje očitovanja.

„ Nakon isteka tog roka i ako smatra da su činjenice opisane u prethodnom podstavku karakteristične, predsjednik Regulatornog tijela za audiovizualnu i digitalnu komunikaciju može obrazloženom odlukom obavijestiti dotičnu osobu da poduzme sve mjere kako bi se maloljetnicima onemogućio pristup inkriminiranom sadržaju. Tom se nalogu prilaže rok za izvršenje koji ne smije biti kraći od 15 dana. Istodobno se obavještava pružatelje usluga pristupa internetu u smislu članka 6. stavka I podstavka 1. Zakona br. 2004-575 od 21. lipnja 2004. o povjerenju u digitalno gospodarstvo.

„ II. – U slučaju neizvršenja sudskog naloga predviđenog u stavku I. ovog članka, Regulatorno tijelo za audiovizualnu i digitalnu komunikaciju može obavijestiti pružatelje usluga pristupa internetu, bilo kojim sredstvom prikladnim za utvrđivanje datuma primitka, adrese elektroničke pošte internetskih javnih komunikacijskih usluga koje su bile predmet postupka opisanog u stavku I., kao i onih usluga koje u cijelosti ili u znatnoj mjeri uključuju isti sadržaj i koje imaju isti pristup. Te osobe tada moraju spriječiti pristup tim adresama u roku od 48 sati. Međutim, ako osoba koja objavljuje internetsku javnu komunikacijsku uslugu ne stavi na raspolaganje prethodno navedene informacije iz članka 1-1. Zakona od 21. lipnja 2004., Regulatorno tijelo za audiovizualnu i digitalnu komunikaciju može dostaviti obavijest predviđenu u ovom stavku II bez provedbe postupka predviđenog u stavku I.

„ Regulatorno tijelo za audiovizualnu i digitalnu komunikaciju može obavijestiti i adrese e-pošte tih internetskih javnih komunikacijskih usluga, kao i adrese usluga koje sadržavaju isti sadržaj, u cijelosti ili u znatnoj mjeri i koje imaju isti način pristupa, tražilicama ili direktorijima koji imaju razdoblje od pet dana kako bi se prekinulo referenciranje internetske javne komunikacijske usluge.

„ Mjere predviđene u ovom stavku II traju najviše 24 mjeseca. Njihova se nužnost ponovno procjenjuje, po službenoj dužnosti ili na zahtjev, najmanje svakih 12 mjeseci. Ako činjenice iz prvog podstavka stavka I. više ne postoje, Regulatorno tijelo za audiovizualnu i digitalnu komunikaciju odmah obavješćuje primatelje obavijesti predviđenih u ovom stavku II. o ukidanju tih mjera.

„ Regulatorno tijelo za audiovizualnu i digitalnu komunikaciju svake godine objavljuje izvješće o aktivnostima o uvjetima izvršavanja i rezultatima svoje aktivnosti, u kojem se posebno navodi broj odluka o sudskim nalozima i daljnje postupanje u vezi s njima, kao i broj adresa e-pošte koje su bile predmet mjere blokiranja pristupa ili uklanjanja s popisa. To se izvješće podnosi Vladi i parlamentu.

„ III.- Ne dovodeći u pitanje članke L. 521-1. i L. 521-2. Zakonika o upravnom pravosuđu, osobe navedene u stavcima I i II mogu zatražiti od predsjednika Upravnog suda ili suca kojeg on ovlasti za poništenje mjera iz stavaka I. i II. ovog članka u roku od pet dana od njihova primitka.

„ O zakonitosti obavijesti odlučuje se u roku od mjesec dana od upućivanja. Rasprava je javna. Odvija se bez podnesaka javnog izvjestitelja.

„ Protiv presuda donesenih u skladu s dvama prethodnim podstavcima mogu se podnijeti žalbe u roku od 10 dana od obavijesti o njima. U tom slučaju žalbeni sud odlučuje u roku od tri mjeseca od upućivanja.

„ IV. - Za svako nepoštovanje obveza utvrđenih u ovom članku, Regulatorno tijelo za audiovizualnu i digitalnu komunikaciju može, pod uvjetima utvrđenima u članku 42-7. Zakona br. 86-1067 od 30. rujna 1986. o slobodi komunikacije, izreći novčanu kaznu.

„ Međutim, kazna se ne može izreći ako, zbog više sile ili stvarne nemogućnosti koja joj se ne može pripisati, dotična osoba ne može ispuniti obvezu koja joj je nametnuta ili ako je pokrenut postupak predviđen u stavku III., sve dok o njemu nije donesena konačna odluka.

„ Iznosom kazne uzimaju se u obzir priroda, težina i trajanje povrede te, prema potrebi, prednosti koje proizlaze iz tog kršenja i prethodno počinjenih povreda. U slučaju nepoštovanja obveza predviđenih u stavku I, kazna ne smije prelaziti iznos od 250 000 eura ili iznos jednak 4 % svjetskog prometa bez poreza, ovisno o tome koji je iznos veći. Taj se najviši iznos povećava na 500 000 EUR ili 6 % svjetskog prometa bez poreza ako se povreda ponovi u roku od pet godina od datuma kada je prva odluka o kazni postala konačna.

„ U slučaju nepoštovanja obveza predviđenih u stavku II, kazna ne smije prelaziti iznos od 75 000 eura ili iznos jednak 1 % svjetskog prometa bez poreza, ovisno o tome koji je iznos veći. Taj se najviši iznos povećava na 150 000 EUR ili 2 % svjetskog prometa bez poreza ako se povreda ponovi u roku od pet godina od datuma kada je prva odluka o kazni postala konačna.

„ Ako se istoj osobi izriče upravna novčana kazna u skladu s ovim člankom i ako se izriče novčana kazna na temelju istih činjenica, ukupan iznos izrečenih novčanih kazni ne smije prelaziti najviši zakonski maksimalni iznos izrečenih kazni.

„ Novčane kazne naplaćuju se na isti način kao i državni dugovi osim poreza i carina.

„ V. - Djelatnici Regulatornog tijela za audiovizualnu i digitalnu komunikaciju mogu, ako ih je nadležno tijelo posebno ovlastilo i pod prisegom pod uvjetima utvrđenima uredbom Državnog vijeća, prijaviti da javna internetska komunikacijska usluga omogućuje maloljetnicima pristup pornografskom sadržaju.

„ VI. - Uvjeti primjene ovog članka utvrđuju se uredbom Državnog vijeća.”

Kažnjavanje zbog nepoštivanja u roku od 24 sata sa zahtjevom upravnog tijela za uklanjanje sadržaja dječje pornografije

Članak 3.

Nakon članka 6-1-5. Zakona br. 2004-575 od 21. lipnja 2004. o povjerenju u digitalno gospodarstvo, članci 6-2., 6-2-1. i 6-2-2. glase kako slijedi:

„ *Članak 6-2. - I.* - Ako pružatelj usluga hostinga na poslužitelju nikada nije bio predmet zahtjeva u skladu s člankom 6-1. za uklanjanje slike ili prikaza maloljetnika pornografske prirode koji su obuhvaćeni područjem primjene članka 227-23 Kaznenog zakonika, upravno tijelo iz članka 6-1. toj osobi dostavlja informacije o primjenjivim postupcima i rokovima najmanje 12 sati prije izdavanja zahtjeva za povlačenje.

„ II. - Ako osoba iz stavka I. ovog članka ne može postupiti u skladu sa zahtjevom za povlačenje zbog više sile ili stvarne nemogućnosti koja joj se ne može pripisati, o tome bez nepotrebne odgode obavješćuje upravno tijelo koje je izdalo zahtjev za povlačenje.

„ Razdoblje iz drugog podstavka članka 6-1. počinje teći čim prestanu postojati razlozi iz prvog podstavka ovog stavka.

„ Ako osoba iz stavka I. ovog članka ne može postupiti u skladu sa zahtjevom za povlačenje, na temelju toga što sadržava očite pogreške ili ne sadržava dovoljno informacija za njegovo izvršenje, o tim razlozima bez nepotrebne odgode obavješćuje upravno tijelo koje je izdalo zahtjev za povlačenje.

„ Razdoblje navedeno u drugom podstavku članka 6-1. počinje teći čim pružatelj usluga hostinga na poslužitelju primi potrebna pojašnjenja.

„ III. - Kada pružatelj usluga hostinga na poslužitelju ukloni sliku ili prikaz maloljetnika pornografske prirode koji su obuhvaćeni područjem primjene članka 227-23. Kaznenog zakonika, o tome što je prije moguće obavješćuje pružatelja sadržaja, navodeći razloge koji su doveli do uklanjanja slike ili prikaza te prava koja su mu na raspolaganju da ospori

zahtjev za povlačenje pred nadležnom upravnom jurisdikcijom. Također mu šalje primjerak zahtjeva za povlačenje.

„ *Članak 6-2-1.* - I. - Propuštanje pružatelja usluga hostinga na poslužitelju da uklone slike ili prikaze maloljetnika pornografske prirode obuhvaćene člankom 227-23. Kaznenog zakonika u roku od 24 sata od primitka zahtjeva za uklanjanje iz članka 6-1 kažnjava se kaznom zatvora od jedne godine i novčanom kaznom u iznosu od 250 000 eura.

„ Ako povredu definiranu u prvom podstavku uobičajeno počini pravna osoba, iznos novčane kazne može se povećati na 4 % njezina svjetskog prometa bez poreza iz prethodne financijske godine.

„ II. - Pravne osobe koje su proglašene kazneno odgovornima, pod uvjetima utvrđenima u članku 121-2. Kaznenog zakonika, za kaznena djela utvrđena u stavku I., osim novčane kazne u skladu s postupcima iz članka 131-38. istog zakonika, podliježu kaznama predviđenima u članku 131-39. stavcima 2. i 9. ovog Zakonika. Zabrana predviđena u istom članku 131-39. stavku 2. izriče se na najviše pet godina i odnosi se na profesionalnu djelatnost tijekom koje je ili unutar koje je počinjeno kazneno djelo.

„ *Članak 6-2-2.* - I - Ne dovodeći u pitanje članke L. 521-1. i L. 521-2. Zakonika o upravnom pravosuđu, pružatelji usluga hostinga na poslužitelju i pružatelji sadržaja na koje se odnosi zahtjev u skladu s člankom 6-1. za uklanjanje slike ili prikaza maloljetnika pornografske prirode obuhvaćene područjem primjene članka 227-23. Kaznenog zakonika i kvalificirane osobnosti iz članka 6-1. ovog zakona mogu od predsjednika upravnog suda ili suca kojeg je ovlastio zatražiti poništenje tog zahtjeva u roku od 48 sati od primitka ili, u slučaju pružatelja sadržaja, od trenutka kada ga pružatelj usluga hostiranja na poslužitelju obavijesti o uklanjanju sadržaja.

„ II. - Odluka o zakonitosti zahtjeva za uklanjanje donosi se u roku od 72 sata od upućivanja. Rasprava je javna. Odvija se bez podnesaka javnog izvjestitelja.

„ III. - Protiv presuda o zakonitosti odluke u skladu sa stavkom I ovog članka može se podnijeti žalba u roku od 10 dana od obavijesti o odluci. U tom slučaju žalbeni sud odlučuje u roku od mjesec dana od upućivanja.

„ IV. - Detaljna pravila primjene ovoga članka utvrđuju se uredbom Državnog vijeća.”

GLAVA II. **ZAŠTITA GRAĐANA U DIGITALNOM OKRUŽENJU**

Članak 4.

I. – Zakon br. 86-1067 od 30. rujna 1986. o slobodi komunikacije mijenja se kako slijedi:

(1) Nakon prvog podstavka članka 42 umeće se novi podstavak kako slijedi:

„Izdavači i distributeri audiovizualnih komunikacijskih usluga, operateri satelitskih mreža i pružatelji tehničkih usluga koje takve osobe koriste mogu dobiti službenu obavijest kako bi ispunili obveze propisane odredbama donesenima na temelju članka 215. Ugovora o funkcioniranju Europske unije o zabrani emitiranja sadržaja audiovizualnih komunikacijskih usluga.”;

(2) U prvoj rečenici prvog podstavka članka 42-10., nakon riječi: „ovog zakona” umeću se sljedeće riječi: „ili europske uredbe donesene na temelju članka 215. Ugovora o funkcioniranju Europske unije o zabrani emitiranja sadržaja audiovizualnih komunikacijskih usluga”.

II. – Članak 11. Zakona br. 2004-575 od 21. lipnja 2004. o povjerenju u digitalno gospodarstvo zamjenjuje se sljedećim odredbama:

„*Članak 11.* – I. – Regulatorno tijelo za audiovizualnu i digitalnu komunikaciju može obavijestiti bilo koju osobu iz članka 1-1. ovog zakona o uklanjanju sadržaja ili prekidu emitiranja sadržaja, što je u suprotnosti s odredbama donesenima na temelju članka 215. Ugovora o funkcioniranju Europske unije o zabrani širenja sadržaja osobama koje podliježu sankcijama. Osoba koja prima službenu opomenu ima rok od 72 sata za podnošenje očitovanja.

„ II. – Po isteku tog razdoblja i u slučaju neizvršenja, nadležno tijelo može obavijestiti pružatelje usluga pristupa internetu o popisu adresa e-pošte internetskih javnih komunikacijskih usluga koje hostiraju na poslužitelju ili emitiraju sadržaj od osoba koje su bile predmet obavijesti kako bi bez odgode mogli spriječiti pristup tim adresama. Međutim, u nedostatku identifikacijskih elemenata osoba iz članka 1-1. ovog zakona, tijelo može dati takvu obavijest bez prethodnog zahtjeva za uklanjanje ili prestanak emitiranja sadržaja pod uvjetima utvrđenima u istom stavku I.

„ Tijelo također može obavijestiti tražilice ili direktorije o elektroničkim adresama čiji je sadržaj u suprotnosti s odredbama iz stavka I ovog članka, koji će poduzeti sve odgovarajuće mjere kako bi se zaustavilo njihovo referenciranje.

„ III. – Tijelo može djelovati na vlastitu inicijativu ili na zahtjev javnog tužitelja ili bilo koje fizičke ili pravne osobe.

„ IV. – U slučaju nepoštivanja obveze uklanjanja sadržaja ili prestanka emitiranja sadržaja iz stavka I, tijelo može izreći novčanu kaznu protiv osobe odgovorne za povredu, pod uvjetima iz članka 42-7 Zakona br. 86-1067 od 30. rujna 1986. o slobodi komunikacije, čiji iznos, utvrđen na

temelju težine povrede, ne smije prelaziti 4 % prometa bez poreza ostvarenog tijekom posljednje financijske godine izračunatog tijekom razdoblja od 12 mjeseci ili, u nedostatku prometa, 250 000 eura. Taj se najviši iznos povećava na 6 % ako se povreda ponovi u roku od pet godina od datuma kada je prva odluka o kazni postala pravomoćna ili, u nedostatku prometa, na 500 000 EUR. Nepoštivanje obveze sprečavanja pristupa prijavljenim adresama ili poduzimanja bilo koje korisne mjere namijenjene zaustavljanju referenciranja na internetsku javnu komunikacijsku uslugu u skladu s drugim podstavkom stavka II može se kazniti pod istim uvjetima. U potonjem slučaju novčana kazna ne smije prelaziti 1 % prometa bez poreza u posljednjoj financijskoj godini izračunatog tijekom razdoblja od 12 mjeseci ili, ako nema prometa, 75 000 EUR. Taj se najviši iznos povećava na 2 % ako se povreda ponovi u roku od pet godina od datuma kada je prva odluka o kazni postala pravomoćna ili, u nedostatku prometa, na 150 000 EUR.

„ Ako se istoj osobi izriče upravna novčana kazna u skladu s ovim člankom i novčana kazna u skladu s člankom 459. Carinskog zakonika na temelju istih činjenica, ukupan iznos izrečenih novčanih kazni ne smije premašiti najviši zakonski maksimalni iznos izrečenih kazni.”

Članak 5.

I. – Članak 131-35-1 Kaznenog zakonika ovime se ponovno uvodi:

„ *Članak 131-35-1.* – I. – Za kaznena djela iz stavka II. ovog članka sud može kao dodatnu kaznu odrediti suspenziju računa za pristup usluzi internetske platforme, u trajanju od najviše 6 mjeseci, kako je definirano u glavi 4. članku 6. stavku I Zakona br. 2004-575 od 21. lipnja 2004. o povjerenju u digitalno gospodarstvo, koje je upotrijebljeno za počinjenje kaznenog djela. Ako je osoba opetovani počinitelj, to se razdoblje može produljiti na godinu dana.

„ Osuđujuća presuda iz prvog podstavka dostavlja se dotičnom pružatelju usluga internetske platforme. Od datuma te obavijesti i tijekom izvršenja kazne, potonji blokira račun koji je suspendiran i provodi mjere za blokiranje svih drugih računa osuđene osobe za pristup usluzi i kako bi se spriječilo da osuđena osoba otvori nove račune. Ako pružatelj usluga ne blokira suspendirani račun, kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 75 000 eura.

„ Radi izvršenja dodatne kazne iz prvog podstavka i odstupajući od trećeg podstavka članka 702-1. Zakonika o kaznenom postupku, prvi zahtjev za produljenje te kazne osuđena osoba može podnijeti nadležnom sudu nakon isteka roka od tri mjeseca od prvotne osuđujuće odluke.

„ II. – Kaznena djela za koja je nastala ta dodatna kazna su sljedeća:

„1. Kaznena djela predviđena u člancima 222-33., 222-33-2-1., 222-33-2-2., 222-33-2-3. i 2. članka 222-33-3. ovog Zakonika;

„2. Kaznena djela predviđena člancima 225-4-13., 225-5. i 225-6. ovog Zakonika;

„3. Kaznena djela predviđena člancima 227-23. i 227-24. ovog Zakonika;

„4. Kazneno djelo predviđeno člankom 421-2-5. ovog Zakonika;

„5. Kaznena djela predviđena petim, sedmim i osmim stavkom članka 24. i članka 24.a Zakona od 29. srpnja 1881. o slobodi tiska.”

Članak 6.

Članak 12. Zakona br. 2004-575 od 21. lipnja 2004. o povjerenju u digitalno gospodarstvo zamjenjuje se sljedećim odredbama:

„ *Članak 12.* - I. - Ako jedan od njegovih posebno imenovanih i ovlaštenih agenata utvrdi da je javna internetska komunikacijska usluga očito namijenjena obavljanju radnji koje predstavljaju povrede iz članka 226-4-1., 226-18. i 323-1. Kaznenog zakonika i članka L. 163-4. Monetarnog i financijskog zakonika, upravno tijelo obavješćuje osobu čija je djelatnost objaviti dotičnu internetsku javnu komunikacijsku uslugu, pod uvjetom da je stavilo na raspolaganje informacije iz članka 1-1. ovog Zakona o tom utvrđenju, o zaštitnoj mjeri iz trećeg podstavka u nastavku koja je poduzeta protiv nje te je poziva da se očituje u roku od pet dana.

„ Upravno tijelo istodobno obavješćuje pružatelje usluga internetskog preglednika o adresi te osobe u smislu članka 2. stavka 11. Uredbe (EU) 2022/1925 Europskog parlamenta i Vijeća o pravednim tržištima s mogućnošću neograničenog tržišnog natjecanja u digitalnom sektoru za potrebe provedbe zaštitnih mjera.

„ Osoba koja prima obavijest bez odgode poduzima, kao mjeru opreza, sve korisne mjere koje se sastoje od prikazivanja poruke kojom se korisnika upozorava na rizik od štete nastale u slučaju pristupa toj adresi.

„ Ova zaštitna mjera provodi se u razdoblju od sedam dana.

„ Kada upravno tijelo, prema potrebi nakon što je upoznato s očitovanjima osobe čija je djelatnost objaviti dotičnu internetsku javnu komunikacijsku uslugu, smatra da utvrđenje iz prvog podstavka više nije valjano, ono bez odgode traži od osoba kojima je upućena obavijest da odmah ukinu zaštitne mjere.

„ II. - Ako osoba koja obavlja djelatnost objave predmetne javne internetske komunikacijske usluge nije stavila na raspolaganje informacije iz članka 1-1 ovog Zakona, ako to ne dopušta kontakt s osobom ili kada po isteku roka iz prvog podstavka stavka I, ovisno o slučaju nakon što je ta osoba podnijela svoja očitovanja, a čini se da je izjava iz prvog podstavka stavka I i dalje valjana, upravno tijelo može, obrazloženom odlukom, od

pružatelja usluga internetskog preglednika u smislu članka 2. stavka 11. Uredbe (EU) 2022/1925 Europskog parlamenta i Vijeća o pravednim tržištima s mogućnošću neograničenog tržišnog natjecanja u digitalnom sektoru, pružatelja usluga pristupa internetu ili pružatelja sustava za rezoluciju naziva domena zatražiti da poduzmu sve odgovarajuće mjere za sprečavanje pristupa adresi te usluge i prikazuju poruku kojom se korisnike upozorava na rizik od štete ako joj pokušaju pristupiti u razdoblju od najviše 3 mjeseca.

„ Na kraju razdoblja propisanog u prvom podstavku, mjera namijenjena sprečavanju pristupa adresi usluge može se produljiti za najviše 6 mjeseci uz odobrenje kvalificirane osobe iz stavka III. Prema istom postupku može se propisati dodatno razdoblje od 6 mjeseci.

„ Za potrebe prvog podstavka pružatelj sustava za rezoluciju naziva domene znači svaka osoba koja pruža uslugu kojom se omogućuje prijevod naziva domene na jedinstveni broj kojim se identificira uređaj povezan s internetom.

„ Ta se odluka priopćuje, podložno rezervaciji iz prvog podstavka stavka I., osobi čija je djelatnost objavljivanje usluge internetske komunikacije dotičnoj javnosti.

„ Upravno tijelo može u bilo kojem trenutku zatražiti od osoba iz prvog podstavka ovog stavka II. da ukinu mjere iz istog podstavka ako se čini da nalaz na kojem se one temelje više nije valjan.

„ III. - Upravno tijelo bez odgode prosljeđuje zahtjeve iz stavaka I. i II., kao i adrese e-pošte dotičnih internetskih komunikacijskih usluga, kvalificiranoj osobi koju je u njemu imenovalo Francusko tijelo za zaštitu podataka za vrijeme njezina mandata u odboru. Kvalificirana osoba osigurava da su mjere opravdane i da su ispunjeni uvjeti za utvrđivanje, ažuriranje, priopćavanje i upotrebu popisa predmetnih adresa e-pošte. Predmet može uputiti Kolegiju francuskog tijela za zaštitu podataka kada je to opravdano. U svakom trenutku može naložiti upravnom tijelu da okonča mjere koje je poduzelo na temelju stavaka I. i II.

GLAVA III. **JACANJE POVJERENJA I TRŽIŠNOG NATJECANJA U PODATKOVNOM GOSPODARSTVU**

POGLAVLJE I. **NEPOŠTENE POSLOVNE PRAKSE IZMEĐU TVRTKI U TRŽIŠTU RAČUNALSTVA U OBLAKU**

Članak 7.

Iza članka L. 442-11. Trgovačkog zakonika umeće se članak L. 442-12. kako slijedi:

„ Članak L. 442-12. – I. – Za potrebe ovog članka primjenjuju se sljedeće definicije:

„(1) „Usluga računalstva u oblaku“: digitalna usluga koja omogućuje pristup fleksibilnom i promjenjivom skupu IT resursa koji se mogu dijeliti;

„(2) „Kredit računalstva u oblaku“: iznos kredita koje pružatelj usluga računalstva u oblaku nudi svojim korisnicima i koji se može upotrijebiti za njegove različite usluge.

„ II. – Pružatelj usluga računalstva u oblaku može dati kredit računalstva u oblaku osobi koja se bavi proizvodnjom, distribucijom ili uslužnim djelatnostima samo na ograničeno razdoblje. Najdulje razdoblje valjanosti tog kredita i uvjeti za njegovo moguće produljenje nakon isteka tog razdoblja utvrđeni su uredbom Državnog vijeća.

„ III. – Svakom pružatelju usluga računalstva u oblaku zabranjuje se da, u kontekstu ugovora koje je sklopio s osobom koja se bavi proizvodnjom, distribucijom ili uslužnim djelatnostima, naplaćuje naknade za prijenos podataka infrastrukturi te osobe ili onima koje je izravno ili neizravno stavio na raspolaganje drugi pružatelj, uz iznimku troškova migracije povezanih s promjenom pružatelja.

„ IV. – Za svako sklapanje ugovora kojim se krše odredbe stavaka II. i III. kaznit će se upravnom novčanom kaznom čiji iznos ne smije prelaziti 200 000 EUR za fizičku osobu i milijun eura za pravnu osobu. Najviša izrečena novčana kazna povećava se na 400 000 EUR za fizičku osobu i 2 milijuna EUR za pravnu osobu ako se povreda ponovi u roku od dvije godine od datuma kada je prva odluka o kazni postala konačna.”

POGLAVLJE II.

INTEROPERABILNOST USLUGA RAČUNALSTVA U OBLAKU

Članak 8.

I. – Za potrebe ovog poglavlja primjenjuju se sljedeće definicije:

(1) „ Usluga računalstva u oblaku“: usluga definirana u podstavku 1. stavka I. članka L. 442-12. Trgovačkog zakonika;

(2) „ Digitalna imovina“: sve stavke digitalnog formata za koje korisnik usluge računalstva u oblaku ima pravo korištenja, uključujući imovinu koja nije uključena u opseg njihova ugovornog odnosa s uslugom računalstva u oblaku. Ta imovina posebno uključuje podatke, aplikacije, virtualne strojeve i druge tehnologije virtualizacije, kao što su spremnici;

(3) „ Funkcionalna jednakost“: minimalna razina funkcionalnosti osigurana u okruženju nove usluge računalstva u oblaku nakon migracije kako bi se

osiguralo da korisnici upotrebljavaju ključne elemente usluge na istim razinama učinkovitosti, sigurnosti, operativne otpornosti i kvalitete kao i izvorna usluga u trenutku raskida ugovora.

II. – Pružatelji usluga računalstva u oblaku osiguravaju usklađenost svojih usluga s bitnim zahtjevima:

(1) Interoperabilnost, pod sigurnim uvjetima, s uslugama korisnika ili uslugama koje pružaju drugi pružatelji računalstva u oblaku za istu vrstu funkcionalnosti;

(2) Prenosivost digitalne imovine, pod sigurnim uvjetima, na usluge korisnika ili usluge drugih pružatelja računalstva u oblaku koje obuhvaćaju istu vrstu funkcionalnosti;

(3) Besplatno pružanje korisnicima i pružateljima usluga treće strane koje su ti korisnici odredili oba aplikacijska programska sučelja potrebna za provedbu interoperabilnosti i prenosivosti iz podstavaka 1. i 2. te dovoljno detaljnih informacija o dotičnoj usluzi računalstva u oblaku kako bi se korisnicima ili uslugama trećih pružatelja omogućilo da komuniciraju s tom uslugom.

Članak 9.

I. – Regulatorno tijelo za distribuciju elektroničkih komunikacija, pošte i tiskanih medija određuje pravila i postupke za provedbu zahtjeva iz članka 8. stavka II., posebno izdavanjem otvorenih specifikacija interoperabilnosti i prenosivosti. U tu svrhu može zatražiti od jedne ili više organizacija za standardizaciju da joj podnesu prijedloge.

Tijelo također može odrediti sadržaj i način provedbe zahtjeva iz istog članka 8. stavka 3.

II. – Pružatelji usluga računalstva u oblaku dužni su poštivati obveze iz članka 8. stavka II., kako je određeno, prema potrebi, odlukama tijela iz ovog stavka I. u roku koji odredi to tijelo.

Objavljuju i redovito ažuriraju tehničku referentnu ponudu za interoperabilnost u kojoj se navode uvjeti za usklađenost svojih usluga s prethodno navedenim obvezama.

III. – Pružatelji usluga računalstva u oblaku čije usluge odgovaraju fleksibilnim i varijabilnim IT resursima ograničenima na infrastrukturne elemente kao što su poslužitelji, mreže i virtualni resursi potrebni za rad infrastrukture, bez pružanja pristupa uslugama, softveru i operativnim aplikacijama koji su pohranjeni, obrađeni ili uvedeni na tim infrastrukturnim elementima, poduzimaju mjere u okviru svojih ovlasti kako bi olakšali funkcionalnu jednakost u korištenju odredišne usluge, ako obuhvaćaju istu vrstu funkcionalnosti.

IV. - Uvjeti primjene ovog članka utvrđuju se uredbom.

Članak 10.

I. - Regulatorno tijelo za distribuciju elektroničkih komunikacija, pošte i tiskanih medija može, razmjerno zahtjevima povezanima s obavljanjem svojih zadaća i na temelju obrazložene odluke:

(1) Od fizičkih ili pravnih osoba koje pružaju usluge računalstva u oblaku prikupljati informacije ili dokumente potrebne za osiguravanje usklađenosti tih osoba s obvezama iz članka 8. stavka II i članka 9. stavaka II i III;

(2) Provoditi ankete među istim osobama.

Te se ankete provode u skladu s uvjetima utvrđenima u članku L. 32-4. stavcima od II do IV i članku L. 32-5. Zakonika o poštanskim i elektroničkim komunikacijama.

Tijelo osigurava da se informacije prikupljene u skladu s ovim člankom ne otkrivaju kada su zaštićene tajnom iz članka L. 311-5. do L. 311-8. Zakonika o odnosu između javnosti i uprave.

II. - U slučaju neslaganja oko uvjeta provedbe obveza iz podstavka 1. stavka I ovoga članka spor se može uputiti Regulatornom tijelu za distribuciju elektroničkih komunikacija, pošte i tiskanih medija pod uvjetima iz članka L. 36-8. Zakonika o poštanskim i elektroničkim komunikacijama.

U obrazloženoj odluci navode se tehnički i financijski uvjeti za provedbu prethodno navedenih obveza.

III. - Regulatorno tijelo za distribuciju elektroničkih komunikacija, pošte i tiskanih medija može, na vlastitu inicijativu ili na zahtjev ministra digitalnih poslova, strukovne organizacije, udruženja ovlaštenih korisnika ili bilo koje dotične fizičke ili pravne osobe, kazniti povrede obveza iz članka 8. stavka II i članka 9. stavaka II. i III. koje utvrdi od pružatelja usluga računalstva u oblaku.

Ta ovlast sankcioniranja izvršava se pod uvjetima utvrđenima u članku L. 36-11. Zakonika o poštanskim i elektroničkim komunikacijama. Odstupajući od odredaba desetog, jedanaestog i dvanaestog podstavka stavka III. ovog članka, ograničeni odbor tijela iz članka L. 130. istog zakonika može dotičnom pružatelju usluga računalstva u oblaku izreći novčanu kaznu čiji je iznos razmjernan težini povrede i koristima koje iz njega proizlaze, ali ne smije prelaziti 3 % prometa bez poreza za posljednju financijsku godinu za koju su računi zatvoreni. Ta se stopa može povećati na 5 % ako se povreda ponovi u roku od pet godina od datuma kada je prva odluka o kazni postala pravomoćna.

GLAVA V.
**OMOGUĆAVANJE DRŽAVI DA UČINKOVITIJE ANALIZIRA RAZVOJ
DIGITALNIH TRŽIŠTA**

Članak 17.

Članak L. 324-2-1.stavak II Zakonika o turizmu mijenja se kako slijedi:

(1) Prva rečenica prvog podstavka glasi kako slijedi: „ U općinama koje su provele postupak registracije iz članka L. 324-1-1 stavka III, općina može, do 31. prosinca godine koja slijedi nakon godine u kojoj je turistički namješteni smještaj iznajmljen, zatražiti prijenos podataka kako bi mogla pratiti usklađenost s obvezama iz istog članka jedinstvenoj organizaciji koja je odgovorna za elektroničko prikupljanje takvih podataka od osoba navedenih u stavku I” i briše se druga rečenica istog podstavka;

(2) U trećem podstavku riječi: „navodi učestalost i tehnička rješenja za prijenos informacija iz prvog podstavka ovog stavka II” zamjenjuju se riječima: „imenuje jedinstvenu organizaciju iz prvog podstavka ovog stavka II i određuje prirodu podataka iz istog podstavka, razdoblje njihova čuvanja, rok za odgovor, učestalost i tehnička rješenja za njihov prijenos” i riječi: „osobe navedene u stavku I. da odgovori na zahtjeve općina” zamjenjuju se riječima: „osoba navedenih u stavku I.da ispune svoju obvezu prijenosa podataka toj istoj organizaciji”.

Članak 36.

I. - Članak 2. stupa na snagu 1. siječnja 2024. Međutim, postupci koji su već pokrenuti 31. prosinca 2023. i dalje su uređeni odredbama članka 23. Zakona br. 2020-936 od 30. srpnja 2020. u verziji koja je na taj datum bila na snazi.

II. - Članak L. 442-12.stavak III.Trgovačkog zakonika, u svojem tekstu koji proizlazi iz članka 7. ovog Zakona, primjenjuje se do 15. veljače 2027.

III. - Članci 8., 9. i 10. primjenjuju se do 15. veljače 2026.

IV. - Članci 11. i 31. stupaju na snagu 24. rujna 2023.

V. - Članak 22. stavak III.točka C, u dijelu u kojem se odnosi na sankciju za nepoštivanje obveze utvrđene u članku 18. Uredbe (EU) 2022/2065 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. listopada 2022. o jedinstvenom tržištu digitalnih usluga, članci 23., 24., 25., osim stavaka I., II. i III., članak 26., članak 28., osim stavka II i članci 29., 30., 31., 32., 34., 35. i 36. stupaju na snagu 17. veljače 2024.

VI. – Članak 22. stavak II. točka C, u dijelu u kojem se odnosi na sustav odgovornosti hosta predviđen člankom 6. stavkom II.a Zakona br. 2004-575 od 21. lipnja 2004., primjenjuje se do 16. veljače 2024.

VII. – Članak 17. stupa na snagu na dan određen uredbom, a najkasnije u roku od 12 mjeseci od objave ovog Zakona.